

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

027.4

Szerző:

Cím: *Fővárosi könyvtár*

Idő

"1950"

Forrás: *Felsőlejt. Főv. Napló*

Személy

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Szakszervezeti határolás 1950 — 0091

Friss Újság

6 1950. MÁJ. 24.

Üzemi és fővárosi könyvtárosok tapasztalatcseréje

A Szikra Könyvkiadó legutóbbi klubnapján az üzemi és fővárosi könyvtárosok számoltak be olvasóikról, könyvtári munkájuk során szerzett tapasztalataikról. *Asztalos Györgyné*, a Rákosi Mátyás Művek könyvtárosa elmondotta, hogy olvasóitól *írásban kér véleményt* és hangsúlyozta a könyvtári könyvkiállítás fontosságát. *Geréb Lászlóné*, a Fővárosi Könyvtár dolgozója tapasztalta, hogy a munkásolvasók főleg *üleitársakat, természettudományos könyveket és a sztahanovistákról szóló füzeteket* keresik. Az ifjúsági olvasók száma egy év alatt *kétszeresére emelkedett*. A munkásolvasók számának nagy emelkedése elsősorban a mind jobban fejlődő üzemi könyvtárak olvasótáborának kiszélesedésén mérhető le.

A Vasutas Szakszervezet, a Közlekedési Alkalmazottak Szakszervezete, a Kustext, a KÖZERT és a Postás Szakszervezet könyvtárosainak felszólalása arról számolt be, hogy a dolgozók érdeklődéssel fordulnak a magyar klasszikusok felé.

Lap: **FŐVÁROSI NAPLO**
1950. MÁR. 3. O.
Megjelent:

16

A kultúra ma már házhoz jön

Villognak a fények a Dunán, az újjávarázsolt Margit-hídon robognak a járművek. Csúcsforgalom ideje van ilyenkor. Estefelé a budai KÖZERT kirakatai messziről hívogatják az éhes dolgozókat.

Miután táskámat megraktam vacsorával — befordulok a Török-utcai kitérőhöz. Időnként elhúz egy-egy villamos, autó, szemben a Gül Baba-utca házikói szenderegnek.

Ismerős, kövérképű villamos vár rám: a Mozgókönyvtár. Benne a könyvtárosnő és a könyvet válogató olvasók. A kocsivezető és egy embere állandóan olvasnak s el is irányítják az esetleg tévovázó olvasót. A polcon a modern és klasszikus irodalom, ismeretterjesztő és pártirodalom változott példányai.

A multkor megkértem a könyvtárost: „Szeretnék olvasni egy új könyvet, jelenleg nem találok.” — Félreteszem — hangozott a mosolygó válasz és ime, ma már meg is kaptam, nem felejtkezett meg rólam.

A Fővárosi Könyvtárnak azelőtt is voltak fiókjai, de ilyen „mozgó” csak

a felszabadulás után alakult. Ez a „kultúrvillamos” felkeresi az olvasót ott, ahol nincs a közelben helyhez kötött fiók. Invitálnak könyv-ankétre, terítéken: Iljin „Nagy futószalag”-ja. Biztatnak, hogy nézzem meg az új könyveket, ott hevernek a polcon, rám várnak. Örömmel nézegetem, lapozom őket, érzem az új könyvek friss nyomdászágát. S kiválasztom Pavlenko Boldogságát és Kosevaja könyvét fiáról, az Ifjú Gárda Oleg-járól. Még megbeszéljük pár szóval, melyek a szép részletek a két új könyvben, hiszen vagy a könyvtárosnő, vagy a vezető olvasta már őket, és felvillanyozva szállok le a Könyvtárról, sietek hazafelé.

Milyen jó, hogy majd később, munkám végeztével nekiláthatok a könyvek olvasásának.

Igen, ma már ez még csak külön fáradságot, időt sem jelent, hiszen nálunk a kultúra ma már házhoz jön, a levegő hullámain, lapok hasábjain és villamoskocsin keres fel engem, a dolgozót, hogy pihentessen, szórakoztasson, neveljen...

L-né.